

DOOR RONALD COLÉE



Servé Hermans valt de laatste jaren vooral op dankzij grote musicalsuccessen. Toch is de regisseur allang blij dat hij van zijn werk kan leven en niet 's avonds nog bij moet beunen in een café. Een gesprek over een verregaande kaasfobie, zijn angst om ziek te worden en woke moeten zijn. „God heeft mij overgeslagen. Ik geloof in kunst, in rock-'n-roll, in liefde en in vriendschap.”

# Servé Hermans: ‘Niks doen is een talent dat ik goed beheers’

## Als ie maar geen voetballer wordt, ze schoppen hem misschien half dood (Boudewijn de Groot – Jimmy)

„Als kind wilde ik Ron Brandsteder worden, daarna Paul de Leeuw, toen cabaretier en nadat ik *Wie vermoordde Mary Rogers?* met Porgy Franssen in Theater aan het Vrijthof had gezien - acteur. Vanaf die dag was het mijn droom om in het theater te werken en daar werk ik nu in. Dat is best bijzonder, want van mijn lichte op de Toneelacademie in Maastricht geldt dat nog maar voor twee of drie andere klasgenoten. Het mooie van theater is dat je daar zowel een kutavond als de mooiste avond van je leven kunt beleven. Theater kan ook extreem bevredigend zijn, nog bevredigender dan een popconcert, want zo'n indrukwekkende voorstelling als *Twee Stemmen* van Jeroen Willems draag je je hele leven met je mee.”

## Geneet van 't laeve zolang este kins (Sjef Diederer – Geneet van 't laeve)

„Genieten zit voor mij vaak in de onnozele momenten en bijvoorbeeld niet in de kick van premières. Als ik op een stoepje met duiven zit te praten of op een zaterdagmiddag anderhalf uur achter mijn zoon aan hobbelen in de dierentuin. Niks doen is ook een talent dat ik goed beheers: wat voor me uit koekeloeren in de tuin. Een uurtje in alle stilte op de bank zitten of lang in bad liggen vind ik ook fijn. Net als een nacht doorslapen, want normaal ben ik in mijn hoofd altijd wel aan het malen over een scène, affiche of regieovergang. Als ik dan onverwacht - door vermoeidheid gebeten - een keer acht uur later wakker word, kan ik daar erg van genieten.”

## Ik ken de kroegen, kathedralen. Van Amsterdam tot aan Maastricht (Ramses Shaffy - Laat Me)

„Of ik een uitgaanstype ben? Ik wás een uitgaanstype. Een echte caféfijger. Want ik vind cafés prachtige instituten om in te praten en te filosoferen. Ik vind het nachtleven ook boeiend en leuk. Toen ik met Frans Hendrickx, die mijn plek als directeur-bestuurder bij Toneelgroep Maastricht heeft overgenomen, bij het Nederlands Toneel in Gent werkte, zaten we elke dag in het café. Daar bespraken we hoe de wereld volgens

ons in elkaar zou moeten zitten en welke projecten we later nog wilden gaan doen. Tot drie uur 's nachts. Elke dag. En dat hebben we jaren zo volgehouden. Tegenwoordig ben ik, als het op stappen aankomt, behoorlijk saai geworden. Dat kan ook niet anders. Met een vrouw, kind en een eigen huis moet je gewoon keuzes maken. De laatste keer dat ik op stap ben geweest was 11 mei. De dag van de finale van het Eurovisie Songfestival, waar ik die avond voor het eerst in 110 jaar niet naar gekeken heb. In plaats daarvan ben ik met mijn vrouw en twee vriendinnen uit gaan eten bij Café Sjik in Maastricht. Op het eind van de avond was ik behoorlijk teut waardoor ik de ochtend erna met lichte hoofdpijn ben opgestaan. De laatste keer dat ik echt héél erg dronken was, ligt gelukkig alweer jaren achter me.”



Ik vind het belangrijk dat minderheidsgroeperingen de ruimte krijgen om te zijn wie zij willen zijn. Probleem is dat iedere minderheidsgroepering een patent lijkt te leggen op de waarheid, waardoor er geen dialoog meer mogelijk is.

Servé Hermans

## Sterren komen, sterren gaan. Alleen Elvis blijft bestaan (Gorki – Mia)

„Ik heb twaalf jaar voor het Nederlands Toneel in Gent gewerkt. Destijds was zanger Luc de Vos van Gorki daar een echte stadsfiguur, een volksheld. Zo aards en buitengewoon tegelijk. Hij had iets Bowies over zich, iets ongrijpbaars. En *Mia* was een lijflied. Ik heb altijd vrij goed kunnen bewonderen. Dat begon al met Paul de Leeuw, een groot vernieuwer op tv die woker dan woke was. Onderwerpen tegelijk bespreekbaar en kapot kon maken. Ook luisterden we vroeger thuis naar *Het Leugenpaleis* van Bart Peeters en Hugo Matthysen op Studio Brussel. Naar muziek van deUS en Flip Kowlier. Op de Toneelacademie kwam daar de bewondering voor acteurs als Jeroen Willems, Jan Decler, Elsie de Brauw en Betty Schuurman bij. En ook nu heb ik nog steeds vreselijk veel helden, maar anders dan vroeger. Zo ben ik nu fan van mijn zoon en niet meer van Michael Jackson. *Das war einmal.*”

## 'k Ben niet hervormd of zo, niet katholiek. Ik kom alleen maar hier voor de muziek (DC Lewis – Mijn Gebed)

„God heeft mij overgeslagen. Ik ben niet gelovig en ook niet gedoopt. Ik geloof in kunst, in rock-'n-roll, in liefde en in vriendschap. Maar ik hou wel van de rites en de symboliek van de katholieke kerk. Het geloof zit bij ons als Limburgers echter zo diep geworteld in de genen dat ik er wel soms handig gebruik van maak in mijn voorstellingen. Ik geloof echter niet in een leven na de dood. Voor mij is de dood koud en stil, dus is het zaak nu plezier te maken met wat ik doe. Al hoop ik stiekem dat, als ik later oud of ziek word, ik wel gá geloven.”

## Ja ik ben woke, zo woke, ik ben wakkerder dan ooit (Arjen Lubach – Woke)

„Bewegingen als Metoo, Black Lives Matter en de genderdiscussie leven heel erg in ons vak. Je bent als maker bijna verplicht om je daartoe te verhouden. 'Dames en heren' is 'geacht publiek' geworden. Ik vind het echter jammer dat artistiekeit en kwaliteit ondergeschikt lijken te worden aan diversiteit en eigenheid. Ik ben zo links als een emmer en geloof in het individu in zijn kracht zetten. Daar krijg je soms geen kans toe omdat je als maker door deze discussie gegijzeld wordt.”  
„Maar ik vind het ook belangrijk dat minderheidsgroeperingen de ruimte krijgen om te zijn wie zij willen zijn. Probleem is echter dat iedere minderheidsgroepering tegenwoordig een patent lijkt te leggen op de waarheid, waardoor er geen dialoog meer mogelijk is. Er alleen nog maar hard geschreeuwd wordt. En dat vind ik lastig.”

## 't Is moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als ik (Peter Blanker – 't Is moeilijk bescheiden te blijven)

„Ik ben nergens de beste in. Er blijft altijd iets te wensen over. Mijn ouders hebben me echt door m'n lagere- en middelbareschooltijd heen moeten slepen. Dat was best een moeilijke tijd voor mij. En als je dan ziet dat ik nu al twintig jaar mijn brood kan verdienen met theater wat niet vanzelfsprekend is, een gezinnetje heb gesticht en in een woonhuis woon, dan ben ik blij dat mijn leven zo gelopen is. Want dat had ik niet verwacht. En mocht het morgen allemaal stoppen, dan is er ook nog niks aan de hand. Dan begin ik een damesblad of ga ik het onderwijs in. Dat dat nu echter niet hoeft, vind ik heel prettig.”

LEEF // 4



„Ik ben nergens de beste in. Er blijft altijd iets te wensen over.” FOTO ROB OOSTWEGEL

#### Geen banger hart, dan dat van mij

(Rob de Nijs – Banger Hart)

„Ik prijs me gelukkig dat ik werkgerelateerd weinig angsten ken. Ik ga vrij onverschrokken door het leven. Ben ook niet bang dingen kwijt te raken of werkeloos te worden. Al wil ik niet ziek worden om nog lang steunpilaar voor mijn vrouw en kind te kunnen kan zijn. Ik heb wel rare angsten. Zo ben ik geen fan van vissen en schildpadden in zee. Daarnaast heb ik een kaasfobie. Ik lust geen blokje kaas, geen gesmolten kaas, geen brie en het heeft als kind zelfs een hele poos geduurd voor mijn ouders me ervan overtuigd hadden dat in pindakaas echt geen kaas zat. Die angst zit zo diep dat als Marguerite en Lou kaas willen eten, ze die zelf op tafel moeten zetten. Tijdens het eten kijk ik de andere kant op en na afloop moeten ze de kaasdoos ook weer zelf terug in de koelkast zetten. Ik controleer ook alle levensmiddelenverpakkingen op de aanwezigheid van kaas en geef waarschuwingen af in restaurants: dat als er kaas in mijn eten zit, ik gestrekt tegen de vlakte ga. Yoghurt eet ik wel, maar vanaf crème fraîche begint het te kantelen. Ik heb me ook nooit van die angst af willen laten helpen. Ik ben daar totaal niet flexibel in. Ben heel blij met mijn leven zonder kaas.”

#### Als hij kon toveren kwam alles voor elkaar

(Herman van Veen – Toveren)

„Als ik kon toveren, zou ik een gelukkige toekomst in welvaart en vrede voor mijn zoon wensen. Want hij moet nog tachtig jaar op deze aarde rondhobbelen. Iedereen denkt dat hij op een kantelpunt in de geschiedenis leeft. Maar is dat ook zo? Met twee grote oorlogen om ons heen, al die onvrede die onder de mensen leeft en crises die zich op crises stapelen? Of kijken we hier over dertig jaar net zo op terug als op de Koude Oorlog? De keukenmat is een beetje nat geworden, maar we zijn niet verdrongen. Feit is wel dat alle ontwikkelingen elkaar te snel opvolgen waardoor je als samenleving het risico loopt met tweehon-



Ik verdien nu meer dan dat ik vroeger ooit dacht dat ik zou gaan verdienen, al is het bij lange na geen CEO-salaris. Dat ik ervan kan leven en heel dicht bij mijn passie kan blijven, is het grootste goed.

Servé Hermans

derd kilometer per uur tegen een muur te knallen. Zelf heb ik het geluk al 43 jaar vrij te mogen denken en me vrij te mogen bewegen. Vrijheden die onder druk staan. Als ik iets kleins voor mezelf kon toveren, zou dat een campertje zijn waarmee je nog net een parkeergarage in kunt rijden. Als vervanger van een gewone auto. Waar je in kunt werken, maar waarmee je ook een weekendje weg in Bemelen kunt beleven.”

#### Kôm laot ôs nao 't zuuje gaon. Wao vastelavond is ônstaon

(Lex Uiting- Nao 't Zuuje)

„Na één jaar in Amsterdam en twaalf jaar in Gent te hebben gewoond was ik in eerste instantie een beetje huiverig om terug naar huis te gaan. Dacht dat Berlijn of Parijs me beter zouden passen. Maar het werd Limburg. En ofschoon dat niet zo gepland was, voelde ik me daar vanaf de eerste dag weer perfect gelukkig.”

#### Iedereen houdt van Doekoe. Iedereen houdt van geld

(Def Rhymz – Doekoe)

„Ik heb altijd al mijn geld in producties en voorstellingen gestoken. Om dingen te maken. Dat is inherent aan dit vak. Als je in je jeugd wilt leren toneelspelen, moet je eerst contributie betalen, als je daarna naar de Toneelacademie gaat, moet je gratis spelen, daarna krijg je een stagevergoeding

en pas dan zal blijken of je ervan kunt leven. Ik verdien nu meer dan dat ik vroeger ooit dacht dat ik zou gaan verdienen, al is het bij lange na geen CEO-salaris. Ik hoef echter ook niet 's avonds bij te beunen in een supermarkt of café en dat is al vrij uniek in dit vak. Dat ik ervan kan leven en heel dicht bij mijn passie kan blijven, is het grootste goed. Het laatste wat ik mezelf gegund heb, is een Mont Blanc Meisterstück 149 vulpen. Een totale verspilling van geld, want daar kun je ook een vakantietje voor boeken. Ik schrijf er niet zo geweldig veel mee omdat ik de aanleg heb om dingen kwijt te raken. Daarnaast hou ik van auto's. Ik heb in van alles gereden: een oude Mercedes, een nieuwe Tesla en op dit moment rij ik in de Citroën Xsara uit 2004 van mijn vader. Maar ik ben al naar de Volvogarage gegaan om naar een nieuwe auto te kijken.”

#### Want dat klote gevoel dat toen is ontstaan. Dat gaat nooit meer weg en dat heb jij gedaan

(Meau – Dat heb jij gedaan)

„Of ik ergens spijt van heb? Van heel veel en niets tegelijk. Voor alles wat je kiest, lever je iets anders in. De balans die ik nu heb, had ik niet gehad als ik alles op acteren had gezet. Daarnaast is spijt ook een beetje jammeren naar jezelf. Daar hou ik niet van. Sta achter je keuzes. Deal with it.”

#### Ome Arie was ongeveer tachtig. Ome Willem was ook net zoiets. Ze vonden het leven nog prachtig

(Toon Hermans - Café Biljart)

„Angst om ouder te worden heb ik niet. Dat lijkt me juist leuk. Ik kijk er naar uit om later met andere mannen en met je op een Frans

dorpsplein te kunnen petanquen. Maar dan wel in betrekkelijk goede gezondheid. Ik zit er niet op te wachten ziek te worden en af te takelen.”

#### Erne gojje mins blijft altied leave

(Rowwen Hèze – Twieje wurd)

„Hoe ik zelf wil voortleven? Niet. Theater is in tegenstelling tot een film die je nog een paar keer terug kunt kijken of een schilderij dat aan de muur blijft hangen het medium van de vergankelijkheid. En ofschoon deze zin van Rowwen Hèze een van de meest troostrijke uit de Nederlandse literatuur is, en ik hoop dat die voor veel mensen bewaarheid wordt, heb ik zelf geen enkele behoefte om na mijn dood voort te leven. Ik hoop alleen dat Marguerite en Lou af en toe met plezier aan me terugdenken.”

#### De eigen keuze van Servé Hermans: Mocht ik door de drank bezwijken, mocht ik naar de donder gaan. Laat dan op m'n grafsteen prijken: hij kon niet meer op z'n benen staan

(De Fles - André Hazes en Herman Brood)

„Dit lied gaat over de liefde voor de fles, maar ik haal uit deze tekst de boodschap dat wanneer mijn tijd gekomen is, ik alles uit het leven heb gehaald wat erin zit. Hazes en Brood zijn allebei als vijftiger overleden, maar tegelijkertijd honderdtwintig geworden. Ik ben geen zware drinker, maar mocht ik ooit omvallen, dan is dat ook omdat ik niet meer op eigen benen kon staan. Omdat ik hard geleefd heb, maar daardoor wél veel heb meegemaakt.”



REAGEREN?

ronald.colee@delimburger.nl

**Dinsdaginterview** Servé Hermans**Servé  
Hermans**

Aan de hand van songteksten interviewen we elke twee weken een bekende Limburger uit de cultuurwereld. Deze keer is dat Servé Hermans. De 43-jarige Maastrichtenaar volgde de acteeropleiding aan de Toneelacademie Maastricht en speelde daarna twaalf jaar voor het Nederlands Toneel in Gent (NTGent). In 2015 kreeg hij met jeugdvriend Michel Sluysmans de artistieke leiding in handen van Toneelgroep Maastricht waarna ze in 2019 samen directeur-bestuurder werden. Begin dit jaar trok Hermans zich terug uit deze functie. Nu richt hij zich geheel op het regisseren en produceren van voorstellingen. Op dit moment speelt in Openluchttheater De Doolhof in Tegelen de reprise van 'Het was Zondag in het Zuiden'. Hij is druk bezig met de voorbereidingen voor het toneelstuk 'Sonja' en de muzikale theaterproductie 'Het geluk van Limburg' die beide in 2025 in première gaan. Hermans is getrouwd met Marguerite Fiolet. Samen hebben ze een zoon: Lou (3).

